

Rozhovory se životem

64

OBSAH

O zákonu tvořivosti čísel a schopnosti nemít přání-----	3
Praexistence duší-----	7
Posedlost jako nemoc duše-----	8
Pomoc tělesně postiženým a bengálští mniši-----	11
Léčení tělesných a duševních disharmonií-----	14
Kvadrantní dýchání-----	26
Léčivá meditace Josefa z Nazaretu-----	28
Zvěstování Kristova příchodu-----	31
Nevědomý Yusuf-----	33
Návštěva Matky Marie v nadzemí-----	39
Duchovní meditace na velikonoční téma-----	43

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

O ZÁKONU TVOŘIVOSTI ČÍSEL A SCHOPNOSTI NEMÍT PŘÁNÍ

Vůle našeho nebeského Otce mne řídí a skrze mne působí. Můžete to také říci? Je stále ve vás, působí díky vám? Právě proto jsme nyní na Zemi, abychom vás to naučili. Pamatujete zpěv andělů? „Mír lidem Země, kteří mají dobrou vůli a vykonávají ji.“

Duchovní učitelé řekli, že Stvořitel je číslo jedna. Já to chci opravit. Bůh, Stvořitel a milovaný Otec, není stvoření, jedničkou ve stvoření je Kristus. Číslice začínají teprve s tvorbou a Stvořitel není bytost, nýbrž nekonečná moudrost, láska. Nikdy nestvořený nemůže být označen jako 1.

Kristus, syn Stvořitelův, je číslo jedna a Stvořitel stojí nad ním, bez čísla. A právě číslo jedna chci pevně vložit do vašeho vědomí. On je jedinečný, vyjímečný a nikdo se mu nepodobá. Stvoření od čísla dvě mají duálního partnera. Pouze Kristus ho nemá. Všechny ostatní po něm stvořené duchovní bytosti, ať už ty nejvyšší – archandělé, andělé, Boží poslové atd., mají duály a ti mají stejné číslo. Zdůrazňuji – duální páry mají stejné číslo, a proto se nemohou navzájem ztratit. To je ono duchovní pouto, které je pak někdy, někde a nějak zase spojí dohromady. Jedno, zda se tak stane v nejhlubší jeskyni či v nejvyšším nebi – někde se zkrátka spojí.

Všichni tvoříme jednotu a jsme podřízeni numerickému zákonu tvořivosti čísel. Již jste něco o zákonu čísel slyšeli a toto je k onomu zákonu klíč. Je také skryt v kabale a jiných aplikacích. A vy si teď říkáte – mám duála a má se mnou stejné životní číslo.

Láska Stvořitelova se vlila do čísla jedna, do Krista. On je nositelem lásky k bližnímu. Přišel, aby ji vyučoval. S klidem říkáte – Boha miluji nade vše. Ale neřídíte se tím. Krista můžete milovat z celého svého bytí. Ovšem lásku k Bohu můžete vyvinout jen skrze Krista.

Vaše rčení milovat Boha nade vše je slabé. Kristus řekl: Otec a já jsme v lásce jedno. Nikdo mezi Ním a Kristem není. Nikdo se k Otci nedostane jinak než skrze Krista a spojovacím článkem je láska, která je na Zemi vzácná. Tehdy jsem tomu ani já nerozuměl. Věřte, že vše, co naučím o pravé lásce svého bližního, co předám a daruji, se vrátí. Neboť Kristus je dobrý pastýř lásky. To je způsob, jakým vytvoříte pouto lásky ke Kristu, bližnímu i sobě samému. Tak se naplňuje zákon, podle kterého se máme navzájem milovat.

Očekávali jste ode mne vánoční projev, který vás rozechvěje. Takový neuslyšíte, jste už pokročilí. Ovšem chválím vás. Vědomosti, které jsme vám zprostředkovali, předáváte dál. Konejte.

Zejména dnes by mnozí z vás chtěli slyšet něco nového. Ale vše už zaznělo na Zemi mnohokrát:

Jak je to s láskou k bližnímu? Neochladla? A co egoismus? Nezasahuje nejvyšší mocnáře náboženských institucí? Nemyslí lidé na své blaho? Vyžadují neústupně vše jen pro sebe?

Ale odřeknutí si je projevem pravé lásky k bližnímu. Kristus mohl zůstat ve svém duchovním domově a říci – sami jste si to způsobili, tak se teď snažte. Nestalo se. Kristus se všeho blaha zřekl, přestože věděl, co ho očekává - plán Stvořitelův mnohé zaznamenává, až na detaily způsobené svobodnou vůlí. Nikdy se nedá přesně stanovit, kdy a jakým způsobem Kristus porazí Lucifera. Přesto se s radostí stal člověkem jako vy.

Tehdy jsem mu směl s Marií jako malá duchovní bytost pomáhat. Oba jsme to vykonávali z lásky, z lásky k vám, lidem.

A tak apeluji: Cvičte se v lásce k bližnímu, budete to v budoucnu velmi potřebovat. Nemusí to být v činech, může to být formou modliteb. A pokud můžete konat – slovem či skutkem, jděte do toho. Přinese vám to požehnání.

Zachytil jsem dotaz: Nemůžete vy, vyšší bytosti, dát celé Zemi paprsek míru? Jako jste učinili tehdy?

Ne, nemůžeme! V oněch dobách na Zemi žilo málo lidí, kteří dostali tento paprsek. Byli duchovně vnímaví. Současná situace je však jiná, láska k bližnímu zde velmi schází. Navíc zde žije mnoho

nezralých lidí, ti by paprsek nepřijali, a tak by ho zneužily satanské mocnosti.

Proto dostáváte posvěcený paprsek duchovního míru pouze vy, kteří ho můžete přijmout v okamžiku, kdy vám podvědomí nahlásí, že přichází.

A pamatujte, pokud se budete cítit opuštěni, smutni, stísnění, když budete potřebovat pomoc, díky tomuto paprsku se k vám připojím. Zapalte svíčku a myslete na nás. Přijde Marie, já, či dokonce Kristus. Můžete myslet i na archanděla Gabriela a na zástup andělů, také ti budou při vás stát. Zapojte rovněž svého duchovního průvodce. Ovšem zatím je pouze málo těch, kteří ho dokážou přijmout a ještě s radostí předávat dál.

Dostáváte poklad – není ze zlata či drahých kamenů, je duchovní povahy. Povede vás k dovednosti se v těžkých nadcházejících dobách upnout ke Kristu a skrze něj ke Stvořiteli.

A nyní k vaší další myšlence. Jak je to s Boží milostí? Moji milí, milost je něco nádherného. Jsi-li dobré vůle, promění Tě v dítě milosti. Stvořitelova milost je světlo. Pomáhá těm, kdož odpadli od Boha a touží se vrátit zpět.

Miluješ-li svého bližního, pak mu uděluješ milost z vůle Stvořitele. Milost není nic hmatatelného, nedá se koupit. Nedostáváš ji jako dar, objevuje se, pokud člověk koná v souladu s vůlí Boží. Takže ji každý vyvolá láskou, tím, že dává víc, než očekává. A tak prosím, neočekávej od Stvořitele – nic. Pak od něj dostaneš víc, než když vyslovuješ přání.

Moji milí, svými přáními se stále omezujete. Nechte to na Něm, říkám otevřeně a prosím vás o to. Dostanete víc, než když o něco prosíte. Ježíš to vystihl svým: Nebudu pro vás na mém Otci nic chtít. Neboť On vás miluje a ví, co potřebujete.

Neomezujte se svými přáními. Nechte Stvořitele, ať vás osvítlí. Je připraven vám dát víc, než na co byste vůbec mohli přijít. Neboť vaše myšlenky jsou omezené síly, Jeho jsou však mocné a bezbřehé. A ještě apel; pokud jste má slova pochopili, čtěte je znovu a znovu – nechte je na sebe působit.

Kvalita duchovního společenství závisí na tom, zda jste schopni to, co jste slyšeli, převést v čin. Konejte skutky lásky! Kdyby Ježíš svoji lásku neprojevil činem, byly by všechny předpovědi proroků pouhé plané řeči. Ale on toužil dokázat svou lásku i k padlým bytostem. Pomohl vývoji lidí tím, že je osvobodil. Pomohl tak mně i vám.

Příprava Kristovy inkarnace byla gigantická. zapojilo se do ní obrovské množství duchovních bytostí i lidí. Stejně je to i dnes.

Spojme se skrze nitro při zapálené svíče v jeden celek. Buďme tolerantní, ochotní pomáhat, podvolujme se vůli Boží. Tak se choval Ježíš Kristus.

Pamatujte, vaše duše touží vzhůru, vzhůru, vzhůru. Jsme jeden celek – nejenom ve večerním okamžiku při svíče, ale i v dobách budoucích.

Pokud nám službu nevypovíte, nenecháme vás na holičkách. Chceme toto společenství i nadále pěstovat, opatrovat tím, že ho svěřujeme do tvé péče, Kriste - a skrze Tebe našemu nebeskému Otci.

Otče lásky, posvět skrze Krista jejich svíce, skrze jejich plamen se pak bude stále obnovovat světelné pouto mezi námi.

Tak jako jsou spojeni duálové, tak vzniká propojení mezi námi. Ať na to myslíte, či nikoliv – děje se to.

Konejte to na památku Kristovy inkarnace, na Ježíše, který se odvážil opustit svou říši a odešel do říše Luciferovy. Víte, že zvítězila láska.

Bůh vám daruje svou lásku a vy prospívejte vlastní láskou bližnímu, tehdy poznáte, co je to milosrdenství.

Bůh vás na cestě chrání. Daruje svoji milost navěky. Směřujte své kroky do duchovní říše – jste tam očekáváni. Na mnohé z vás čeká duál, kterého jste kdysi ztratili, duální pouto vás opět spojí.

Nejsvětější Otče, nechť je jim to, co zde zaznělo, k užitku. Dej jim, prosím, potřebnou sílu odolat pokušení, posiluj je při každém dechu. Ať zůstanou pevní navěky. Amen.

Boží mír nechť je s vámi. Ať láska skrze vás působí, ať ji objeví ti, kdo následují Krista. Vždyť on kvůli tomu přišel. Buďte připraveni, až dozraje váš čas. Buďte připraveni i tehdy, až přijde doba pozemských žní.

PRAEXISTENCE DUŠÍ

Ze Starého zákona bylo odstraněno mnoho důkazů o působení Božích poslů nebo byly údaje redukovány. Proto Josef z N. chce, aby byly opět duchovní pravdy vryty do vědomí lidí na Zemi.

1. příklad

„Co existuje, bylo dáno dávno dopředu. Je známo, čím se nakonec člověk Země stane. Nemůže překonat Toho, jež ho silou převyšuje.“ Veškeré události jsou do jisté míry předurčeny. Ovšem nelze to tvrdit o událostech temných, ty lidé na Boha svádět nemohou. A pokud tak činí, propadají se stále hloub do spárů Lucifera a jeho pomocníků.

Proto tak často mluvíme a zákonu příčiny a následku. Pak pochopíte svůj životní osud, protože jste se v dávných dobách prohřešili proti zákonům Tvůrce, protože jste odpadli od Boha.

2. příklad

„Byl jsem schopný mladý muž a dostal jsem dobrou duši. Nebo přesněji – protože jsem byl dobrý, dostal jsem se do neposkvrněného těla.“

Z této výpovědi je jasné, že průběh mužovy inkarnace do těla je jednoznačným důsledkem jeho předešlých inkarnací. Tak se realizuje láska a spravedlnost Tvůrce. A ještě lze z toho vyvodit to, že jeho duše žila před pozemským životem. Praexistovala.

POSEDLOST JAKO NEMOC DUŠE

Vědci si nedovedou představit, že by psychiku člověka mohly ovlivnit některé jemnohmotné bytosti, ba že by mohly být příčinou nemocí. Tvrdí, že schizofrénie aj. jsou důsledkem špatné fyzikální a chemické práce mozku a chybné produkce hormonů. Vysvětlení ovšem nepodá pozemská věda, ale pohled duchovní.

Psychiatrii, teologové aj. například tvrdí, že tzv. rozštěpení osobnosti nebo afektivní psychóza způsobily dědičné faktory nebo nezdravý vývoj.

Ovšem posedlý uráží Boha, konfese, některé osobnosti, rituály, návyky nebo je plný ničící zloby, vzteku vůči spirituálním předmětům, obrazům týkajících se skutků, lidí, zvyků či obyčejů spojených s vírou. Nebo se dokonce při těchto aktivitách zraňuje, či dokonce zabije.

Další při tom halasně straší, zrudně se chová nebo mrtvolně či sorně zapáchá. Začne se tak chovat nečekaně nebo je možné nástup začátku odhadnout.

U dotyčného člověka je typická porucha jeho osobnosti, sebe si přestává být vědom. Normální člověk si totiž svá přání uvědomuje, stejně jako to, co dělá. Dělá to s plným vědomím či pomocí naučených stereotypů. U posedlých je to jiné a nemocný postrádá spolupráci těla a duše, pociťuje roztříštěnost, rozpad, cizí atak. My to nazýváme ztrátou celistvosti.

Vnímám u některých z vás šok. Ale je lepší být šokován námi než satanskými lidmi. My se vás snažíme pozdvihnout. Oni spoutat hmotou. A vy máte volit, protože vůlí jste obdařeni.

Základním příznakem schizofrénie jsou poruchy myšlení. Dochází k vsugerování myšlenek, další jsou zablokované nebo násilně odstraňované. Aniž by se o to nemocný snažil. Pacient je také samovolně vykřikuje. Jindy takový člověk slyší hlasy a domnívá se, že jsou od Boha či Krista. Jiné sugesce způsobují silný křik až řev

a satanistické vyjadřování. Vaši lékaři, psychiatři aj. pak říkají, že „nábožensky blázní“.

Další znaky jsou pohybové – tělo je v křečích, trhá sebou, mění se mimika a gesta.

Při schizofrenii je člověk loutkou negativních bytostí. Když životní sílu posedlého spotřebují, odpojí se od něho, což se pozná na náhlém zblednutí. Dotyčný dokonce omdlí.

Jak rozlišit hysterického člověka od posedlého? Člověk hysterický si na svůj záchvat pamatuje.

Rovněž epilepsie je z našeho pohledu určitý druh posedlosti. Podle předstada odborník pozná, že se dostaví silná reakce. Postižený není schopen se rozhodovat, protože jeden či více démonů mu berou sílu a zcela ho ovládají.

Lidé pasivní, melancholičtí či flegmatictí jsou slabí a náchylní k sugescím, a proto bývají posedlosti nejvíce zasaženi. Podobně jsou na tom cholerici. Cizí obsazení ulehčí psychická vyčerpanost či opojení vzruchem.

Démonické vlivy mají také kladný význam – vedou člověka k duchovnímu zdokonalení. Démonická posedlost funguje dočasně – do odhalení jejího původu. Tak ji Stvořitel limituje.

Všimněte si exorcismu, který provádějí vědomí čistí lidé, vybaveni pozitivními a čistými duchovními silami, a kteří mají silnou duchovní ochranu. Démonické prohrává, odchází. Tak může pozemský člověk spatřit vítězství dobra nad zlem, takový je projev polarity: démoničnost na jedné a božské, ale nadřazené, na druhé straně.

Z uvedeného je jasné, že posedlost nebudou nikdy schopni vysvětlit racionálně uvažující vědci.

My, co jsme kdysi na Zemi žili a hlásali, vidíme příčiny manipulace, posedlosti a zuřivosti ve zcela jiném světle než vy, co právě žijete na Zemi. My totiž vidíme, jak Satanem poslané bytosti vám nadbíhají a hledají vstup do vaší aury. Bohužel ho příliš často i najdou. Způsobila to vaše *nevědomost*. Negativní síly také chtějí mít přístup *k senzitivním, mediálně nadaným lidem. K těm, kteří se identifikují s obsahy negativních myšlenek a pocitů, a mají proto otevřenou auru.*

Během meziživota na oné straně má většinou člověk naprogramované v inkarnačním dědictví pozitivní záměry. Ovšem působí také minulé životy, v nich vlivem negativních vlastností došlo k silnému zatížení. Mají tedy otevřenou bránu pro cizí démonické síly, málo odolávají satanským svodům.

Posedlost působí různé zruďné bytosti - například taktici, bývalí pozemští lidé sloužící mocným satanským hlasatelům. Ti pro ně člověka připravují.

Důvěřiví neinformovaní lidé toužící po senzacích se rádi účastní něčeho zajímavého. Zažívají silné emoce, velmi je to zajímá. Tím vzniká v myšlenkové a citové auře, není-li kontrolována vlastní vůlí a odmítáním, most k démonicky působícím silám. Je posilován všemi důmyslnými myšlenkovými a pocity napodobeninami.

Dochází k magickým sugescím, ovlivňování, posedlosti i začarování, prokletí; posthypnotickými příkazy jsou lidé předučeni se vlivem kleteb a negativních sil stát posedlými.

Je třeba se již v počátcích bránit, protože jinak jsou následky nedozírné. Vyhýbejte se kontaktům s démonickými sektami, např. satanisty – ti jsou atraktivní zejména pro mladší.

I z Bible se dozvíte, že Ježíš Kristus osvobodil ty, kteří byli posedlí. Také to, že i on sám byl často satanskými silami napadán.

Jestliže je ve vás trochu srdečné účasti, křesťanské snahy druhé těšit, láskyplně povzbuzovat, máte-li nějaké duchovní společenství, dovršte mou radost tím, že budete stejně smýšlet, že vás bude všechny pojít jedna láska, že budete svorní a jednomyslní. Nic nedělejte z hašteřivosti nebo touhy po prázdné slávě, ale z pokory - ať každý z vás pokládá druhého za lepšího, než je sám.

POMOC TĚLESNĚ POSTIŽENÝM A BENGÁLSTÍ MNIŠI

Přináším vám z mé duchovní vlasti to, po čem vaše duše prahnou – vnitřní klid, poznání i sílu pro váš duchovní vývoj, pro rozvoj duchovních sil i získání niterného spojení s Kristem, naším Pánem.

Děkuji za váš vnitřní mír, za krásu vašich duší, za květy, za vše, co jste přinesli. Máme z toho velkou radost. Dnes jsou s námi i ti, co se již vrátili domů, vzpomínáme ale rovněž i na ty, kteří tu z rozličných důvodů s námi být nemohou. Ale jsou tu jejich duchovní průvodci a ti jim vše potřebné předají.

Pomoc tělesně postiženým

První zpráva. Duchovní lékař Egon už nezvládal řešit tolik vašich problémů – zejména vás, tělesně postižených. A tak mu začíná pomáhat duchovní lékař Ulf – zaměří se na ty, kteří mají problémy s pohybovým aparátem. Takže ho, prosím, oslovujte. Vy ostatní se obračejte k Egonovi. Proste o pomoc, ať jste kdekoliv – tady, doma, v nemocnici.

Ulf se ujímá bratra Hofbauera, ačkoliv on si myslí, že jsme na něho zapomněli. Také jeho sestra Berta dostává tolik sil, aby mohla svůj životní úděl zvládnout.

Minule jsem se nezmínil o nové knize G. Weidner: "Využij svůj krátký pozemský čas pro nádhernou budoucnost v nekonečnu". Kniha je cenná – upevňuje vás v kvalitním postoji, díky němuž se neodkloníte v budoucích dobách od nastoupené cesty a nepřidáte k temným mocnostem. Satan a jeho stoupenci se snaží vás nahlodávat a svést k odklonu. Ale to my nechceme!

Jsem šťastný, že naše spojení existuje, navzdory obrovské snaze setkání rušit, ba mu zamezit. Sami to na sobě cítíte.

Pozemské duchovní směry

A nyní druhá část: Jako lidé cítíte, že vás přitahují některé osoby. Také já to cítím k bratru, který kdysi coby člověk žil v Bengálsku. Nedal jsem mu to najevo, ovšem umí číst myšlenky a zeptal se, jaký mám na Zemi úkol. Když jsem mu ho sdělil, začal vyprávět.

Jmenoval se Shri – to byl mnišský titul. Jak dál, jméno neprozradím, protože vím, že byste ho začali vyhledávat v historických pramenech. Ale nenajdete. Vedl jeden ašrám, který vybudoval z darů a svého dědictví. Byl přísný a věděl, kdo je otevřený duchovnímu poznání a ochotný spolupracovat. Přísný byl hlavně k těm, kdo přišli jen kvůli zajištěnému živobytí (měli ho do doby, než dokázali samostatně pracovat na svém vývoji).

Jeho guru se jmenoval Babaji. Naučil ho jasnovidnosti, jasnoslyšnosti i dovednosti dělat s pomocí přírodních bytostí drobné zázraky.

Shri vychoval žáka. Byli si blízcí, měli podobné vibrace i dovednosti. Denně společně vysílali z různých jeskyní na úpatí Himalájí světlo pozemským lidem. Dokázali také opouštět hmotné tělo.

Jeho žák se stal časem stoupencem Krista, Shri dával přednost hinduismu a Křišnovi. Vzájemně se doplňovali, předávali názory, žili v duchovní sounáležitosti.

Když mi dovyprávěl tento příběh, ptal se, co učím své chráněnce. Řekl jsem, že pevnému následování Krista. Okamžitě ožil a projevil přání jít se mnou. Že by se rád výuky zúčastnil. To jsem mu ovšem splnit nemohl, ale slíbil jsem, že mu pomohu, aby i on se mohl stát učitelem.

On však byl nedočkavý, požádal Emanuela, aby ho učil, naše setkávání pak častá nebyla. A tak vznikla naším přičiněním disharmonie. Ovšem Josef z Nazaretu se zasadil o nápravu.

Všechna učení, všechna vyznání nakonec ústí v poznání významu Krista. I v učeních bengálských přátel je Stvořitel nedotknutelný. O tom, že kráčíme zpět domů k Otci, našemu Stvořiteli, učil Kristus jak na Zemi, tak i na jiných planetách, kde žijí bytosti na podobném vývojovém stupni.

Kristus nemohl být samozřejmě všude, byl zaneprázdněn pozemským bojem s bratrem Luciferem, který se stal Satanem. Proto se „otevřel lotos“ a z vyšších sfér odcházeli další Kristem pověřeni mesiáši. Také ti, co vyučují na Zemi, jsou k tomu Kristem určeni. A tak vše, co není spoutané, jednotně kráčí čistými dimenzemi ke Kristu.

Bratr Shri má nyní díky duchovnímu vzdělání velké zásluhy ve výuce sourozenců.

Za chvíli promluví Emanuel. Často jsem se s ním setkával na seminářích. Všimáte si oné síly, která přivádí i ty, kteří byli jiného vyznání ke Kristu? Všechny spojuje učení lásky, pozemským lidem dobré vůle pomáhá nastolit duchovním způsobem mír.

Kéž i my, Pane, dokážeme kámen odsouzení z ruky upustit, kéž i my přestaneme soudit, aby i pro nás platilo Tvé osvobození: „Jdi a už nehřeš!“

Odpusť, Pane, že jsme místo ruky často měli jen pěst, místo lásky živilí nenávist, místo spravedlnosti hledali lest, hledali smítko v oku bližního. Smiluj se nade všemi, kdo soudí nespravedlivě.

Křížová cesta, zastavení první

LÉČENÍ TĚLESNÝCH A DUŠEVNÍCH DISHARMONIÍ

Bůh je láska!

Bůh je čistá láska.

Bůh může stvořit pouze to, co je v Něm.

Bůh tedy nevytváří bol, žal, smutek.

Zármutek si nepřaje.

Co je tedy zdrojem našeho smutku, disharmonií a nemoci? „Zdraví se vytratilo důsledkem odpadu od Boha. Rozhodli jsme se pro něj sami.“ Emanuel

Tehdy jsme zneužili dar svobodné vůle. Nerespektovali Boží řád, překročili Stvořitelův zákon lásky a začali jinak uvažovat. Tak začala naše strastiplná pouť a stali jsme se duševně nemocní.

Přečiny se hromadily a důsledkem toho sklízíme smutek, disharmonii, nemoci. Proto Ježíš radil – „Změňte své smýšlení“, to je základ uzdravení.

Kdo se chce vyléčit, má vědět, že příčina netkví v hmotném těle, nýbrž v souvislostech duchovních. Z duchovního hlediska jsou nemoci a nehody především projevem disharmonie. Tu si člověk způsobil zpronevěrou vůči Božím zákonům, ztrátou lásky, negativním myšlením, cítěním, chtěním a činy. Až dodatečně přecházejí tyto disharmonie na tělo. A u osudových ran příčiny sahají často až do minulých životů.

Teprve když je příčina očistěna, zmizí její působení; až se změní pocity, může dojít ke zlepšení, či dokonce k uzdravení – léky, léčitelé, magnetizací atd.

Lidé však takové pravdy slyšet nechtějí, chtějí se uzdravit, aniž by pro to něco udělali.

1. Co je disharmonie a nemoc

Harmonie ódových vibrací znamená zdraví, disharmonie nemoc. Pokud jsme uvědoměli a sílu vůle nasadíme proti všemu, co v sobě objevíme jako chybné, když nebudeme překračovat Boží zákony, když o to prosíme, modlíme se, můžeme své vibrace zkvalitňovat - zvyšovat a harmonizovat. Když kontrolujeme své myšlenky a pocity a každý den žijeme tak, jako by byl poslední – tehdy odstraňujeme to chybné v nás. Víme, že se nemáme zaplétat do problémů s bližními, a tak se snažíme nedělat chyby. Postupně rušíme veškerá pouta a poznáváme, že odbourávání zátěže a růst čistoty automaticky provází příliv životní síly. Kultivací duše plníme svůj životní úkol.

Hmotné tělo je nástrojem inkarnované duše, vše slouží vyššímu vývoji a nemoc je duchovní vývojová šance.

Nejcennější je zdraví, říkají lidé. Ovšem myslí jen zdraví těla, a to není správné. Zdravá duše je důležitá! Neřekl Ježíš: „Co je člověku platné, že vládne světu, pokud kvůli tomu trpí jeho duše!“?

Odkud se berou naše bolístky? Myslím špatně? Chybně jedním? Proč mě tady bolí? Co jsem udělal, že mě to postihlo?

Nemoci mají ukázat cestu ke světlu, k Otci, mají nás přivést k poznatku, že Stvořitel nás miluje. Ovšem mnoho lidí v nich vidí Boží bezcitnost, domnívají se, že je nevyslyšel, nemá rád a zapomněl na ně. Bůh svůj záměr nezmění do doby, než pochopíme, že máme se sebou něco dělat. Chce, abychom si chyby uvědomili a napravili. Nese-me v sobě své prohřešky a sklízíme jejich následky. „Jaké semeno, taková sklizeň.“

Přestože Boha neustále prosíme o pomoc a udravení, nemůže nám být dáno vše, protože jsme ještě nepřekonali určitý vývojový stupeň a porušujeme zákon lásky k bližnímu.

Dokud jsme vázáni a nezralí, nemohou být mnohé prosby splněny. V naší Božské jiskře je vše zaneseno, zaznamenáno, co nám může být nebo mělo být dáno.

Disharmonie, nemoci jsou články řetězu příčin a následků. I banální infekce může tělo napadnout jen tehdy, když nemáme dostatečné tělesné i duševní obranné mechanismy.

Z duchovního hlediska jsou důležité hlouběji uložené duchovně - morální příčiny. Právě ony jsou nečistotami a příčinou zhroucení obranného mechanismu duše.

Každá disharmonie by se měla zkoumat. Vždyť ukazuje, co můžeme zlepšit - myšlení, cítění, jednání, stravu, co odstranit - strach atd. Zkoumejme, na co během disharmonie myslíme, jaké myšlenkové stereotypy nás brzdí, a pak usilujme je bezpodmínečně opustit. Uvědomujeme si spojitost mezi svými nectnostmi a duševními disharmoniemi či tělesnými problémy? Nebráníme se prospěšnému procesu očisty?

Je-li člověk v náročné situaci nebo je nemocný, začne se přirozeně vnitřně i zevně bránit. To je správné, vždyť v nouzové situaci potřebujeme veškerou osobní sílu k tomu, abychom se problematické situace zbavili. Nemáme být pasivní a nic proti tomu nedělat. Pomůže i lékař, ovšem příznivý efekt bude dočasný, protože neodstraní příčinu.

Naučme se rozlišovat mezi problémy, které jsme si způsobili nyní – infekční nemoci, nachlazení atd., a mezi osudovými událostmi. Ve druhém případě nelze s osudem smlouvat - neplodné úvahy, lamentování nic neřeší, neléčí. Učme se jistotě, že je snáz vyřeším či zlepším s pomocí Boží. K tomu je však třeba určitý stupeň čistoty i znalost toho, že před následky vlastních činů nelze utéct, že je máme v lásce a milosti Boží snášet a přijímat. Přitakání spojené s každodenními dobrými činy čistí a vnáší víc bojovnosti i obranyschopnosti.

Každá tímto způsobem překonaná nemoc znamená po duchovní stránce krok vpřed. Člověk zraje a čistí se jak po tělesné, tak duševní stránce. Nemoci jsou tedy duševní očištné ventily. Ovšem nutné nejsou! Dostavují se tehdy, když člověk touží postoupit, ale je dosud osudově zatížen.

Disharmonie nejsou pouze osudové, jsou následkem aktuální činnosti svobodné vůle. Za každé rozhodnutí si neseme samozřejmě odpovědnost.

2. Možné překážky pro uzdravení

Dokud budeme přesvědčeni, že nemoci, bolesti a strádání jsou samozřejmé, že je na nás uvalil Bůh a máme je proto snášet, s největší pravděpodobností se neuzdravíme. Takový postoj od zdraví vzdaluje. Jsme uzavřeni léčivým silám, a tudíž nepomohou ani modlitby.

Neidentifikujme se s hmotným tělem, nezabývejme se stále jenom jím. Slouží pobytu na Zemi a bude jí opět navraceno. Nejsme tělo, jsme duchovní bytost. Dokud se zabýváme svými egoistickými přáními a představami, nemohou být orgány povzbuzeny k harmonické spolupráci. Svaly, buňky, orgány, fluida nás respektují coby svého pána, a když jim vsugerujeme cosi negativního, řídí se tím. Ovšem pracujeme-li na sobě, jak je třeba, jednají tak i ony. Do genetické informace Bůh totiž vložil plán pro dobro a vývoj. Zdraví těla je sice důležité, ovšem cennější je rozvoj duše. Není-li tomu tak, pak uzdravení hmotného těla trvá krátce.

Proč se neuzdravíme, proč máme slabou energii a imunitu?

- Máme zafixovanou představu, že nemoc či disharmonie jsou nevyléčitelné, že jsme k nemocem náchylní a pevně se držíme svých potíží. Preferujeme pomíjející tělo před duší a hloubáme nad nejhorší variantou.

- Vlivem obav, odporu, strachu, rezignace, malomyslnosti, zloby, pocitu nespravedlnosti, zvýšené citlivosti, hysterických reakcí, hádek, komplexů a neuróz, nejistoty i neklidu nevíme, zda si můžeme troufnout požádat o pomoc. Důvodem nerovnováhy je také nedostatek důvěry v Boha i v Boží jiskru v nás, nebo naopak výčitky Bohu. Zbavme se toho!

- Máme nezdravé návyky, které se nám nedaří odstranit. Zabýváme se stále nemocí, přemýšlíme o lékařích, lpíme na určitých léčebných metodách a tzv. dobře míněných, ale neověřených radách a děláme unáhlená rozhodnutí.

- Trpíme pocitem křivdy, nesmiřitelnosti i neschopností odpustit a svádíme příčiny na druhé.

Místo toho raději prosme svého duchovního průvodce o poznání toho, co brání vyléčení, o pomoc a vedení k uzdravení i o přijetí nemoci.

3. Podmínky vyléčení

- ***duševní detoxikace***

Nezabývejme se tolik tělesným strádáním, nemocemi, disharmoniemi, přemýšlejme, jak se těchto jedů zbavit. V první řadě se musí uzdravit duše. Najdeme, kdy a jak se jedy dostaly do duše a nakonec se projevíly strádáním těla.

Co nás vyléčí? Opuštění všem, pomoc druhému, kvalitní rozhovory atd. Také pozitivně myslet, dávat lásku, nebrat se důležitě, být nezištný, sloužit, vykonávat denní práci s chutí a mít na zřeteli duchovní cíl. Znat své nectnosti a vyhladovět je, nepodléhat jim a zvykat si na vlastnosti dobré. Překonáváním negativních duševních stavů – kritičnosti, pýchy, lži, všemožných vášní, strachů, obav, pochybností, závislosti na hmotných věcech, tím vším se osvobozujeme z vlivu Lucifera. Kdo o toto usiluje, stává se moudřejším, láskyplnějším, plným dobroty, trpělivosti, soucitu. Začne vnímat, že se mění k lepšímu.

- ***uvážování v souladu s přáním Boha***

Každíčka vyslaná myšlenka usiluje o realizaci, a čím víc se opakuje, čím častěji na dané téma myslíme, tím větší energii k prosazení získá. Učme se tedy stát se pány svých myšlenek a myslet skrze své vyšší já. Pak zvyšujeme vibrace duše i tělesných buněk - vyzařují více světla, energie, harmonie.

- ***chuť do života***

Elán žít se dostaví s odvážným zdoláváním těžkostí: disharmonií všeho druhu a nemocí. Vnější okolnosti nejsou zdrojem těžkostí, příčinou jsou naše nezralé představy, domněnky, myšlenkové pochody, obavy, a z toho plynoucí nesprávné závěry. Žijme přítomností. Čím více usilujeme o chuť žít, tím rychleji odchází disharmonie a nemoc.

- ***odvaha a touha se vyléčit***

Probudme v sobě takové pocity a odevzdejme se Bohu. Usilujme o duševní rovnováhu, prosme o pomoc, pak nemají šanci ti, kteří nám

vsugerovávají obavy a strach. Odvahu i chuť se vyléčit silně aktivuje naše jednota a oddanost Kristu i našemu Otci.

Pak přechází strádání a nemoc ve zdraví. Díky přicházejícím vysokým léčivým vibracím se začneme uzdravovat. Základem pevného zdraví je pozitivní vyladění, odvaha a vůle se uzdravit.

- ***optimismus***

Veselá, aktivně udržovaná mysl podporuje léčebnou sílu. Zdrojem štěstí a poznání je schopnost přijímat vše s vědomím, že si to Bůh přeje.

Optimismus naučí, že vše pozitivní přitahuje zase jen kladné a vše negativní odpuzuje. A tak říkáme: „Jsem šťastný, silný, harmonický, klidný, zdravý!“ Vědomě přitom zhluboka dýchejme. Představujeme si vyřešení, ne problémy. Pak se pozitivní očekávání stane jistotou, protože vroucnost vyplnění urychluje.

- ***moudrost***

Uvědomme si, že zvládnutím duševní a tělesné disharmonie a nemoci máme usilovat o vývoj své duchovní osobnosti. Boží jiskra v nás je víc než všemožné hmotné záležitosti.

- ***víra***

Víra pomáhá realizovat duchovní ideály. S každíčkou prosbou k Bohu bychom měli současně pociťovat vděčnost, vždyť i ta je důsledkem víry. Máme se tak chovat i tehdy, když hmotné smysly ještě nejsou schopné zaznamenat odezvu.

Jestliže splynou myšlenky na Boha s podobnými city a touhami, pak žádné vnější působení, například strach či negace, námi neotřesou. Tasmе zbraně lásky a světla (R42). Pomáhají, jsou oporou na cestě k věčnému žití.

Naši cestu usnadňuje vědomí opravdového se odevzdání Bohu i jistota, že v nás stále září světlo a energie Boží jiskry. Víra sílí s prožitými uzdraveními. Považujme se ve všech životních situacích za dítka Boží. Hlasme se k Němu!

- ***přijetí***

Náročné události, které máme prožít, slouží našemu dobru - jejich přijetím se osvobodíme od zátěží, které dosud bránily ve vzestupu.

„Nebeský Otče! Všem jsem odpustil, mám všechny rád, jsem srozuměn se vším, co mi Bůh sesílá. Vše s díkem přijímám, chci se duchovně vzdělávat a dojít k dokonalosti.“

Ne osud, to my určujeme, zda zvládneme životní zkoušky. Úspěch a naše silná víra je naší zásluhou.

4. Božské podněty, rady a pomoc pro léčení

- ***strava***

Děkujeme Bohu, že máme ještě co jíst, a prosíme o posvěcení potravy, dříve než ji sníme. Život pochází jen ze života. Život dává živá strava. Boží síla přechází od erzdevas a devas k přírodním duchům. Ty působí na elementární duše, jež sílu schraňují a následně vedou přes duše přírodní tak, aby semena a plody sloužily zdraví lidského těla.

Člověk má živou stravou přijímat sílu, protože pak dokáže rozvinout vlastnosti dřímající v jeho Boží jiskře. Ta se v případě schopnosti kontroly myšlenek, pocitů, činů ujímá vedoucí funkce. Tak probíhá vědomá cesta k Bohu.

Živá strava obsahuje duchovní síly, které jsou základem kvalitní a silné aury. Pokud je aura mocná, nemohou nás negativní vibrace snadno ovlivnit, protože aura má světelný pancíř, je pružná, odolná a elastická.

Ovšem nesměruje-li nás myšlenkový stereotyp k Bohu, pak ani ta nejkvalitnější strava neuzdraví. Touha po blízkosti Boha je onou pravou hutnou výživou a je mnohokrát silnější než pozemské jídlo.

Změňme tedy mentální duchovní potravu! Vždyť „Ne vše, co je vloženo do úst, je spojeno se smýšlením člověka. Však to, co z úst vychází, ano.“ (Mt 15,7-11)

- ***půst***

Smyslem půstu je očista těla i duše od hmotných nánosů i od nečistých myšlenek. Pokud máme zamořenou krev, nositelku ódu, pak

duše není sycena ódovými krevními extrakty. Za takové situace nedokážeme přijímat poselství a těžit z nich.

- **modlitba**

Tělesné a duševní nesrovnalosti jsou odrazem osobního stupně vývoje. Mějme jistotu, že nejsme v nouzi opuštění, že na nás není naloženo víc, než jsme schopni unést. Útěcha i síla přicházejí k hledajícímu nemocnému skrze vnitřní spojení s duchovním průvodcem při modlitbě. Například:

Nebeský Otče, vše, co mě trápí a zatěžuje, skládám k Tvým nohám. Pomoz mi, prosím. poznat příčiny a odstranit je. Víím, že vždy chceš pro mě to nejlepší. Pomoz mi v posílení trpělivosti a víry v Tvoji pomoc, vedení, ochranu do doby, kdy bude zlepšení mého stavu možné. Otče, děkuji Ti za Tvou lásku.

Takové modlitby za uzdravení přinášejí řešení a poznatky.

Pokud by Bůh prosby splnil dřív, než jsme pochopili a očistili chyby a zábrany, ochudili bychom se o poznání a Bůh by tím naše přechyby a nelásky schvaloval.

Pokud jsme připraveni použít vyšší já proti své disharmonii, měli bychom nejdřív pracovat s těmi duševními, protože Bůh je Bohem pořádku. Pak pocítíme přísun energie zevnitř i zvenčí.

Kdo věří, že Bůh je jeho Otec, že v nás žije Boží jiskra a působí Kristovo světlo, ten dokáže následně zlepšit i tělesný stav. Každý má k tomu v sobě sílu, a pokud nestačí, dostane jí víc. Bůh pouze chce vidět naši snahu. Pomůže, jestliže ho budeme stále prosit: „Jsem dítě Boží! Ceníím si svého zdraví. Často se k Bohu modlím, když mám potíže.“

Modlitbou směřovanou k Bohu můžeme nemoc zlepšit. Je-li nezbytná, karmická, vždy onemocníme, ale je možné se uzdravit.

- **ticho a klid**

V klidu, kdy je tělo a duše v harmonii, může být naše životní baterie nabíjena duchovně-magnetickými energiemi z vyššího já, Boží jiskry. V tomto stavu vnímáme blízkost Božích poselství a podle stupně duchovního vývoje také Kristovo světlo a Boží jiskru.

Kdo se snaží během dne často ladit k Bohu, pozná, že nic není šťastnějšího a posilujícího než okamžiky jednoty s ochrannými anděly, Kristem a Bohem.

- ***spánek***

Bůh se během spánku postará o očistu a přísun léčivých energií. Kdo se s touto představou ukládá ke spánku, spojí se ódovým poutem se svým průvodcem, kdo děkuje Stvořiteli, získá skrze vibrace zářivé dimenze onoho světa, osvěžení i posílení magnetismem a životní silou.

- ***dech***

Dýchání znamená život, ale i výměnu energií. Dýchejme s vědomím, že přijímáme ze vzduchu ód, pránu – most do onoho světa. Pak přijímáme vibrace kosmických energií, jež navodí pocit volnosti.

Kvadrurní způsob dýchání (viz následující kapitola) doporučuje Emanuel dělat zejména při léčebných meditacích.

- ***elementární duše***

Byly povolány sloužit člověku. My ovšem je zase máme „produchovnit“ – máme za jejich vývoj zodpovědnost. Však proto jsou nám k dispozici.

Elementární duše poslouchají svého pána - Boží jiskru člověka. Přijímají pokyny pouze od člověka. Pokud člověk svou disharmonií či nemoc neodevzdá, nemůže být uzdraven. Každou negaci - zatrpkllost, revoltu, výčítku Bohu v nás slyší naše duchovní síly, vědomí, orgány, jemnohmotné orgány a fluida. Jejich elementární duše ji vezmou za povel od své nadřizené bytosti a začnou zesilovat svoji negativní vibraci. Jsou nám poddané, dělají to, co jim říkáme – tedy revoltu proti Bohu. Podnítili jsme je k tomu. A výsledek? Zhoršený průběh nemoci, větší disharmonie.

- ***duševní síly***

Každá bytost obdržela od Stvořitele osobní dávku energie odpovídající životnímu poslání. O jejím nasazení rozhoduje svobodná vůle. Nic bez energie nelze změnit.

Bez správného směřování energie není možný vývoj a ten potřebuje vysoké frekvence energií. Čím intenzivněji a cíleněji energii nasazujeme, tím lépe a harmoničtěji se vyvíjíme – k Bohu, našemu Stvořiteli. Naše duchovní síly vytvářejí energii. Čím víc se člověk vyvíjí, tím více souzní s přírodními zákony, tím méně stůně a je méně disharmonický.

Stvořitel nechce nemoci, disharmonie. Jsou známkou toho, že jsme dostatečně neaktivovali duchovní síly.

- ***intuitivní léčebná meditace***

(uvedena v knize P. Kašparcové "Vnitřní síly a meditace" a v R19)

Pokud dobře rozvineme své duchovní síly, můžeme úspěšně praktikovat intuitivní meditaci. S její pomocí zmobilizujeme síly pomáhající nemocným buňkám a ty za pomoci vysokých vibrací Boží jiskry obdaří buňky novým životem. Podobně si můžeme vyléčit duševní stav. Základním léčitelem je Boží jiskra a Kristovo světlo v nás.

- ***duševní meditace, znalosti věčných zákonů a jejich do-
držování, Ježíšovo učení lásky a jeho následování***

Pokud to je v souladu s vůlí Boží, Kristovou, vnášíme za pomoci duchovního průvodce sílu pro zvládnutí nemoci.

- ***důsledná kontrola myšlenek a pocitů***

Emanuel doporučuje pro takovou kontrolu použít čtyři sebedotazovací otázky – (viz R55 "Duchovní pohled na duševní hygienu").

- ***zrcadlo nectností od Laurentia***

(viz kniha H. Pejšové "Síť světla" či G. Weidner "Řekni ANO Bohu")

Uvědomovat si souvislosti mezi svými nectnostmi, slabostmi a disharmoniemi na jedné a nemocemi na straně druhé.

- ***zbraně světla***

(viz R58) a jejich nasazení k mobilizaci obranných sil proti útokům negativních bytostí a k tělesné a duševní ochraně.

- ***níterná spolupráce s duchovním průvodcem***

Vzniká tak kvalitnější propojení i dovednost realizovat inspirace, o nichž máme jistotu, že jsou vždy dobře míněné.

- ***prosby k duchovním lékařům a cherubínům***

o odstranění disharmonií a nemocí, ovšem s respektem Boží vůle.

- ***hodně pohybu na čerstvém vzduchu,***

kde si vědomě vyměňujeme energie s přírodními dušemi.

- ***práce na základě aktuálních duchovních sdělení***

5. Vyslovit souhlas

- ***s vlastními proměnami***

Respektovat Boží vůli a nezaobírat se tím, co právě bolí, uvědomovat si, že je to učební látka, že se dostavil důsledek činů. Tehdy se novými činy začneme snažit o nápravu a léčivé energie budou mírnit, rozpouštět a uzdravovat.

- ***s rozvojem duchovních sil a duchovně-energetického vědomí***

Mocným nástrojem jsou Slova. Je ovšem třeba je prožívat niterně, protože pak se stanou silovými impulzy. Prázdna slova naopak silový impuls bez aktivního přístupu nemají a rozvoji duchovních sil neposlouží.

„Nyní nastal okamžik mého osvobození! Nastala hodina duchovního uzdravení! Začnu nový životní úsek s Bohem. Mé strasti jsou minulostí, která mě už nedostane!“

- ***s působením zákona solidarity***

„Dnem i nocí jsem ve všech situacích podporován Bohem a bytostmi světla!“ Pokud si tuto větu budu říkat ráno i večer, každíčký den, ocitnu se ihned v jakékoliv situaci v zóně důvěry.

Začneme-li však pochybovat, přestává přání platit. Pak jsme posloužili ne Bohu, ale protipólu. Rozhodli jsme se pro své malé já, a ne

pro Boha, který předtím prohlášení slyšel. Tehdy klesneme zase na stupeň, kde nelze účinně modlitby splnit.

- ***formou provolání***

„Otevírám se univerzálním energetickým silám lásky. Podporuji mou duši, zdraví, duchovní růst a niterně prožívanou radost ze života.“

„Soustřed'uji své myšlenky, pocity a slova ne na nemoc a jiné těžkosti, ale na cestu k Bohu, Kristu, jejich řádu a harmonii.“

Pak si jednoho dne uvědomíš, že disharmonie zažíváš stále míň a že za přispění Božích pomocníků proměňuješ těžké energie v léčivá světelná fluida. Přemýšlej nad tím, říká Emanuel, cos právě přečetl! „Světlo Otce a jeho Syna dokáže vyléčit disharmonii i každický nepřátelský atak.“ Pak ovšem byste měli usilovat, abyste v těchto vibracích stále žili.

- ***se zdravím těla a duše***

Pokud nejsme karmicky zatíženi vůči sobě či ostatním sourozencům, přání se splní. Ale i v tomto případě neztrácejme odvalu a nemějme strach. Neboť snaha, láska k bližnímu a odpuštění mírní i velký úder karmy. Z pohledu Stvořitele je normální stav, kdy je duše i tělo zdravé. O tom rozhoduje způsob uvažování. Změňme ho tedy, vyšvihněme se k Božímu smýšlení. Mysleme pozitivně a s plným odhodláním přijímejme zdraví svého těla a duše.

Zdraví je stabilnější víc, než tušíme, Bůh a Jeho zákony zdraví preferují. Ovšem obavami a strachem si vytváříme bloky pro působení pozitivních sil.

Tělo je chrám Boží jiskry, každická buňka a orgán se obnovují jejími impulzy a energiemi. Nechť ji tedy rozdmýchá Bůh. Tehdy zjistíme, že díky mému ANO mě Bůh uzdravil!

- ***s návratem k Bohu***

„Proste o velké a malé vám bude přidáno. Proste o nebeské a pozemské dostanete k tomu!“ Vzepněme se tedy svými myšlenkami

k nebesům, vždyť Stvořitel ví, co k vývoji potřebujeme. Víme, odkud pocházíme, i to, že budoucí život strávíme v Boží blízkosti. Přimkněme se již na Zemi k Boží říši, prazdroji naplnění a dovršení. Jako následovníci Krista prosme o duchovní energie pro splnění pozemských úkolů a o požehnání našich sourozenců. Tak se žije láska k bližnímu!

S rostoucím poznáním začíná osvětlení směřované na to podstatné pro pozemské bytí. A Stvořitel pak přidá vše další potřebné.

Kdo je Bohu věrný, kdo se k Němu vrací, je plný naděje. Ví, že budoucnost, jež ho čeká, je krásná a zbavená trápení. Vždyť Ježíš přislíbil: „Usilujte hlavně o říši Boha. Vše ostatní vám bude přidáno!“

KVADRANTNÍ DÝCHÁNÍ

Milí sourozenci. Protože je nyní spousta lidí nemocných (chřipky, nemoci plic, bronchitidy, slabá imunita atd.), obrátili se na mě duchovní lékaři, abych vás seznámil s kvadrantním dýcháním.

Než ho začnete praktikovat, požádejte svého duchovního průvodce

- o pomoc a také

- o zahuštění kyslíkové směsi na hustotu stejnou, jakou má prána a podpurná fluida. Vlivem katastrof se totiž ve vzduchu vyskytuje pouze málo, či dokonce chybějí životně důležité substance. Kvadrantní dýchání umožňuje vdechovat obohacené kosmické substance do duševní struktury těla.

Pokud jste začátečníci, provádějte toto cvičení po skončení meditace maximálně 2 minuty.

Na závěr poproste duchovního průvodce o uzavření aury, jinak byste pocítovali závratě.

Později dobu prodlužujte, nikdy však nepřekročte 8 minut, jinak byste mohli omdlít. Citlivějším sourozencům se to může stát i dříve, a proto buďte opatrní.

Dýchání cvičte vleže či vsedě:

Představte si krychli.

1. Při vdechu pomalu počítejte do 4. Břicho se vydouvá.
2. S vydutým břichem zadržet dech a pomalu počítat do 4.
3. Vydechnout, břicho splaskává, pomalu počítat do 4.
4. Nedýchat, než napočítáte 4.

Současně myslte na svého ochránce a prostě, aby léčivé proudy zavedl na bolavá místa a do nemocných orgánů. Kdo je pokročilejší, směřuje proudění sám.

Rychlost počítání si každý přizpůsobí tak, aby se nezahlýchal. To musí mít na zřeteli zejména slabí lidé a pacienti s dýchacími problémy či slabým krevním oběhem.

Kdo již umí léčebnou meditaci, a tedy dokáže aktivovat své duchovní síly, měl by se zaměřit na 11. sílu - vylučování a odříkání a 12. sílu – duchovní sílu života.

Meditaci zahájíme i skončíme 30 jemnými, krátkými, nahoru směřujícími masážními pohyby po páteři. Přivádějí do těla léčivé energie a podporují léčení pozemských bolestí.

LÉČIVÁ MEDITACE

Chci nyní být jako vy! I já žil na Zemi, a tak vím, že být pozemským člověkem znamená stálou konfrontaci. Procházíte náročnými situacemi, vaše srdce se křečovitě stáhne. Když se pak uvolní, pocítíte štěstí. Ale pak náraz přijde znovu - pozemský život se stává bojem o život.

Žil jsem na Zemi, a proto s vámi cítím, myslím jako vy, rozumím vašim slabostem. Ale také mohu lásku, kterou mi předáte, opětovat. Mám radost z každého obrazu, který ve svých srdcích nosíte a který se mi podobá. Můj pozemský syn mne nyní vyslal, abych vás chránil, vedl a řídil.

Nemám vás vyučovat, k tomu jsou určeni jiní, mám sbírat vaše modlitby – jsou hřejivé, plné touhy, zachycují i volání o pomoc. Zřídil jsem duchovní depo, kde sbírám vaše paprsky. A když pak potřebujete, sešlu vám dolů paprsek síly.

To, co se nasbíralo, daruji zase dál – podle smýšlení a lásky, která mi září vstříc. To je moje služba vám, protože jsem byl kdys jedním z vás. Nezapomeňte na tuto možnost, depo je vám kdykoliv k dispozici.

Rozumíte? Pamatujte, mluvím z vašeho nitra, nejsem tedy daleko.

Ne každý je zralý pro sklizeň – proto bylo depo vytvořeno. V něm jsou vaše síly, síly Krista, naše síly, síly duchovních průvodců, síly všech prosících a síly všech vysílajících lidí. Ty potom v čisté formě dostanete zpět. Jde tedy o výměnu.

Chci, aby se uzdravila jak duše, tak duch i tělo. Jsem součástí vašeho společenství, chci u vás stále víc pracovat.

Léčivá meditace

Nyní si všímáte, že médium rukama dělá krouživé pohyby. To já vedu jeho ruce. Proč? Rozesílám léčivou vibraci, vnáší zdraví do vašeho těla. Přináší vám také pocit blaha, bezpečí, blaženosti – ano, chci mít i vaši duši zdravou. Kdo toto vnímá, přijímá mou bývalou lidskou vibraci, kterou jsem právě opět nabyt. Zažívá příjemný pocit tepla v oblasti srdce.

Vnímejte pocity v oblasti srdce, pulzuje... příjemný pocit naznačuje odezvu vaší duše i těla – uvolňují se a léčí. Vaše tělo a duše se uzdravují.

Tak budeme spolupracovat i v dobách budoucích. Když prosíte za druhé, modlíte se, pokud do depa dobrovolně posíláte síly, pošlu vám je zpět. V nich se sejdem. Bude léčeno to, co vás tíží, trápí, bolí. Chcete-li se uzdravit, a vězte, že to chci i já, tak se k vám tato léčivá vibrace v různých formacích vrátí.

Žehnám vám jménem mého syna a jeho pozemské matky, jménem celé mé duchovní skupiny, doprovodu, jménem všemocného, který si nás zvolil za Své služebníky.

Požehnání nebeského Otce, jeho Syna i vysokého duchovního světa nechť vibruje ve vaší pozemské rovině. Síla požehnání nechť obnoví vaši víru, odvahu, nasazení žít láskou ke Kristu. Žehnám všemu – říši kamenů, rostlin, zvířat, lidí i Matce Zemi. Jejich vibrace přitahují k sobě, proměňují v ušlechtlejší a vracím zpět. Atomy všeho – v židli, vašich buňkách, veškeré hmoty se hojí. A je-li ještě něco ve vás skryto – v myšlenkách, pocitech – předají mi to vaši duchovní průvodci. Kladu to na oltář Krista s prosbou, aby vnesl hojivý impuls – pro vás i vaše milé.

Pamatujte, jsem tu pro vás – můžete ke mně volat, modlit se a já vám odpovím. Vždyť jsem jedním z vás. Pokud mi bude dovoleno, budu pokračovat ve svém plánu záchrany duší, vést je ke Kristu a domů k Otci. Vy, co věříte v Krista, v Boha pamatujte, smím vám pomáhat v nouzi, ba, zodpovídám za vás, abyste náš cíl splnili.

Jsem jasnozřivý a byl jsem i tehdy, vidím do vašeho vědomí, a tak prosím ještě jednou. Proste co nejčastěji, pokládejte vše ke mně. Co nemohu splnit, zpracuji ve svém depu a zašlu vám. Přijďte ke mně všichni, řekl Ježíš, vy, co máte trápení, co jste zatíženi, unaveni svým životem. Dejte mi vše, čeho se chcete zbavit. Dám vám ve jménu Krista lepší.

Pokud chcete být spaseni, postavte se zkouškám! Přijměte je! Chcete-li se mnou, a tedy i s mým synem uzavřít společenství, pak přijďte ke mně. Pomohu vám se dostat přes obtíže. Platí to i pro roky přicházející. Pamatujte, chci, abyste měli zdravá těla i duše, abyste dokázali duchovně růst.

Jsem rád, že patříte do tohoto společenství, podobá se skupinám původních křesťanů jdoucích v Ježíšových šlépějích. Žijte ve společenství s Kristem, nenechá vás zmaru. Také já se budu snažit, abyste měli zdravé tělo, duši. A pokud budete někdy v nesnázích, vzpomeňte na má slova: Budu vám pomáhat.

Pokoj lidem na Zemi, zpívali kdysi andělé. Ano, tento klid vám ve jménu svého syna přináším. Pokud si někdy nebudete vědět rady, obraťte se na obrázek Krista, jeho matky nebo, budete-li chtít, i na mne. Vytrvejte.

Tehdy v Betlémě jsem pocítil sílu Boha a vy to v dobách budoucích poznáte též. Stane se to tehdy, když Mu budete zcela důvěřovat. Pokoj s vámi!

Bud'te odvážní. Nenechte se odradit. Pak bude Bůh s vámi. A bude-li On při vás, pak také Kristus i já budeme nablízku.

Duchovně propojení vnímejte mé žehnání. Každému podávám pomocnou ruku, abyste dokázali splnit: "Pojďte všichni ke mně!"

Děkuji, že jsem k vám mohl mluvit. Tak se propojilo mé nitro s vaším.

ZVĚSTOVÁNÍ KRISTOVA PŘÍCHODU

Kristus přišel na Zem proto, aby byl lidem oporou, a také, aby upozornil na omyly, které izraelský národ vyznával.

Kristus stále vysílal proroky, aby upozorňovali na budoucí události. Nejdůležitější bylo sdělit, že přijde Mesiáš. Protože lid neuměl často číst ani psát, byly informace předávány ústně.

První omyl se týká vyhnání Adama a Evy z ráje: tato událost se netýkala Izraelců, odehrála se podstatně dřív. Ovšem souvisela s nimi. To vysvětloval Henoch i další proroci, vy je označujete číslem 24. Satan člověka mátl, proto si z toho zapamatoval jenom to, že přijde Mesiáš.

Kristus vysílal další proroky, měli člověka přivést k pravdě. Nakonec musel přijít sám. Lidem jasně sdělil, že nejvyšší duchovní bytost je Bůh, že Stvořitel je láska.

Již Mojžíš vyzýval: „Miluj Boha nade vše a svého bližního jako sám sebe!“ Tak dostalo budoucí lidstvo návod, jak pracovat na své kráse. Vnitřní úroveň člověka přivolala Krista, nebyla to žádná vnější událost.

Předáváním pravdy dochází vždy ke zkreslení. Izraelité nakonec hlásali, že Mesiáš přijde, aby je ochránil před nouzí a dal jim ráj na Zemi.

S tím však Ježíš razantně skoncoval: „Nepřišel jsem, abych podporoval váš blahobyt, přišel jsem, abych zachránil vaše duše! ... Přináším pravdu a pravda vás ze Satanovy nadvlády vysvobodí!“

Lidé tehdy ani dnes nevěděli, komu otročí a jak mají žít. Také někteří proroci propadli pohodlí, které jim Země nabízela. Mocní měli být štědrí a lid je měl milovat. Nakonec se Kristus smiloval a poslal jim takové vládce, nejlepším byl král Saul. Bohužel i on odpadl od Boha a učení proroků. Dalším byl král David, představoval v očích Krista vzácnou perlu a dodnes je spolu s Abrahamem a králem Šalamounem v Izraeli uctíván. Skrze svoji důstojnost se stali pilíři Izraele. Víte, kdo byl inkarnován v králi Davidovi? Nikdo jiný než Josef z Nazaretu.

Ve Starém zákoně se píše o arše úmluvy. V ní hovořili Kristovi Boží poslové s Áronem a učedníky, kteří k ní měli přístup.

Tak vzniklo společenství věrných bytostí Starého zákona, pilíře, na nichž Kristus vybudoval cestu ke svému lidskému zrození. Trvalo to staletí, možná tisíciletí.

Na Zemi měl Ježíš kolem sebe učedníky a apoštoly, které učil pravdám a jež oni pak šířili dál. Takové je spojení s Kristem.

Kristus dále nařídil, aby informace o jeho příchodu byla mimo Izrael předána mágy pozorujících hvězdy. Jejich vědomosti jim totiž umožnily rozlišit běžné hvězdy od vyjímečných. Proto dal Kristus jedné zvláštní hvězdě, resp. jasným propojeným duchovním bytostem, intenzivní zářivou formu.

V oné době lidé dlouho nežili. Měli též jiný temperament – rychle vzpláli, rychle se zklidnili. A málokterí byli Bohu silně oddaní. Ježíš měl několik sourozenců – Marii, Josefa, Joachima a další. Ti svým vroucím postojem oživovali vizi příchodu Mesiáše.

Vnitřně lze i dnes Krista zažít, zasahuje i dnešní dobu, bude přítomen věčně. Dnes žijí na Zemi ti, kteří mu tehdy umožnili příchod. Oni byli a jsou oněmi sloupy, na nichž Kristus staví, se kterými počítá v dobách dobrých i zlých. To oni drží lidstvo nad vodou, jinak by bylo dávno ve spárech Lucifera. Nemám na mysli ty, co pořád brebentí: Pane, Pane. Myslím ty, kteří působí niterně a jménem Ježíše Krista, co vedou člověka k věčnému životu. Neboť Kristus působí v nitru a pro záchranu člověka.

Ovšem člověka láká vnějšek a to bude pro něho osudné. Vně vládne Satan, Kristovy pilíře jsou v nitru. Ale pamatujte, musí být stabilní, pak nespadnou, protože On je chrání. To člověku ušetří mnoho duchovních sil a mnoho lidských duší dovede do nebeské říše.

Děkuji za pozornost. Těším se, že i příště budu moci být s vámi. Budete-li se duchovně vzdělávat, pokud budete jednotni, pak nepoškodíte svoji duši.

NEVĚDOMÝ YUSUF, FARIZEJ Z ROKU 30

V – vedoucí rozhovoru

D - duše

D: Další život po smrti lze vysvětlit jen tak, že člověk umře, ale nový život se rodí, a tak to jde stále dál. To je pravý život.

Říkám vám, nevěřte, co vám tenhle pořád vypráví! (vznětlivě). Bůh, síla, moc je nekonečně vzdálený od lidí. Nikdo Ho nemůže dostihnout. A pokud tady tenhle tvrdí, že on je synem Božím – tak je to k smíchu! To si myslíte, že Bůh má jednoho tzv. syna a že je to tenhle, kdo tady jí, pije, stýká se s pohany a chodí do nejhorších domů? Takového byste chtěli následovat, hlásit se k němu? Bratři, přemýšlejte, přečtěte si zapsané dějiny! Nikde není psáno, že kdosi přijde a jednoduše řekne: „Já jsem syn Boží!“ To bychom si museli poklepat na čelo a vykázat z měst! A jak vykládá to, co kážou naši představení! Jen ke svému užitku, nikdy podle pravdy. Bratři, říkám vám: Ten člověk patří pryč, neboť svádí lid...

V: Skonči, prosím. Kdo jsi?

D: Přece kněz!

V: To jsem si myslel. Jakého vyznání?

D: Jsem kněz, který v současné době... žil.

V: A kde žiješ teď?

D: Přece stále tam! V Betánii ...ale je to tam teď takové rozmazané.

V: Máš si to teď ujasnit. Jaký je rok?

D: Třicet...

V: Kým jsi tam byl?

D: Vážený farizej. Byl jsem v chrámu, učil jsem.

V: Slyšel jsi Ježíše osobně?

- D: Ne. Jen to, co mi o něm vyprávěli.
- V: Jak ses jmenoval?
- D: Yusuf.... už to ale přesně nevím.
- V: Učil jsi v Jeruzalémě?
- D: Samozřejmě, v chrámu. Musel jsem lid upozornit, to je přece moje povinnost.
- V: Jak jsi přišel k názoru o Něm? Ostatní znalci Písma ho zastávali také?
- D: Náзор je můj, ale shoduje se s názorem ostatních. Jeho učení se zcela odchyľuje od učení našich otců! Národ nemůžе být jinak zachráněn, než že ho odstraníme!
- V: Co se ti nelíbí na tom, co učí a káže?
- D: Je přece nereálné, že Boží říše má přijít na Zem. Kde bychom pak byli my?
- V: A jak je to s pokračováním života?
- D: To jsem právě vysvětľoval svým žákům: je jen tento vývojový stupeň života a smrti, života a smrti; ale nikdy to není ten samý člověk. Je to syn a jeho syn atd. Jen tak jde život dál. Život je předáván dál, k tomu jsme přece tady!
- V: Ted' ti ukáží, kdo ti tento názor vsugeroval.
- D: No, vypadá podobně jako já, a přece nějak neskutečně.
- V: Co dělá?
- D: Poučuje mě, upozorňuje mě na všechny chyby a lsti.
- V: Podívej se, zda i on nemá nějakého pána!
- D: Je tam nějaká bytost, o které tuším, že má moc. Kolem sebe má tmu! Nevypadá jako člověk. Ne, ne!
- V: Jaké myšlenky z něho vycházejí?
- D: Z něho vycházejí myšlenky zabít, odstranit! A já pomáhal... Ano, ale... ted' boří celou budovu!
- V: Ano, boří; proto jsem ti to musel ukázat. Přijímal jsi pasivně, byl jsi v moci této temné síly!
- D: Já Ho nenáviděl jako Ducha i jako člověka a ovlivnil jsem celé národy.
- V: I když jsi po roce 30 přešel na druhou stranu?

D: Dodnes jsem je ovlivňoval! Vždycky jsem našel lidi, jimž jsem to vemlouval, jak mi bylo napovídáno: že je lež to, co říká, že věčný život neexistuje, že Bůh není Bůh lásky, ale Bůh pomsty.

V: Ovlivňovalo tě to i na oné straně?

D: Byl jsem k němu přikován, nemohl se uvolnit. Byla kolem mě jakási vrstva, takže mě světlo, i kdybych moc chtěl, nemohlo dosáhnout.

V: I ostatní z učenců, kteří s tebou žili, byli pod toutéž mocí?

D: Více než polovina! Ostatní částečně otevřeli svá srdce a vyjadřovali nám své pochyby. (pohnutě) Co jsme to jen vyvedli! Zasahuje to až do této doby, zasahuje do vědy, do všeho na Zemi!

V: Byl jsi sám, nebo ve skupině?

D: Ti, co se mnou vykonávali tuto negativní činnost, tedy dav, zástup temných, jsou také zablokovaní, směřování jen na ono jedno nastavení. Tak nás to pořád směřuje. V: Dávej pozor, nyní budu říkat modlitbu. Říkej ji v duchu se mnou! Uvidíš ten účinek.

D: Modlitbu? Zkusím to.

V: Dobrotivý Otče, Pane a Spasiteli! Nejsme schopni dát tak velkou pomoc. Proto tě prosíme o sílu pro duše, jež zaslepeně, pod nadvládou negativních sil stále provádějí své ničící dílo při Zemi. Můj Otče, Ty chceš, aby na Zemi zvítězilo světlo. Chceš, aby se vše temné odstranilo. Prosíme z celého srdce, nech ho svítit a zruš všechny negativní síly, které neustále na lidi působí. Vždyť kde je Tvé světlo, nemůže být nic temného, musí se rozpustit jako sníh na slunci.

Důvěřujeme Tvé síle a pomoci, ó, Pane, a prosíme, abys těmto bytostem, těmto zaslepeným duším pomohl. Aby dostaly šanci duchovně růst a svět byl konečně osvobozen od démonů. Stovky let na ně působili a bránili, aby vstoupilo světlo Kristovo do jejich srdcí. Děkuje Ti za tvou pomoc! Amen.

D: (dojatě) Okovy jsou uvolněny. Jsem volný a pánem sebe sama.

V: Podívej, co se stalo se zástupem démonů!

D: Zmizeli z mého okolí! Už je nevidím. Vidím ale něco jiného: Nebe je jako ranní červánky, rodí se světlo. A teď, bratře, tam vidím kříž, vycházejí z něho paprsky a dole vidím svět. Paprsky jeho

světla ho zahalují, jejich zář tam působí. Ach ano, Bůh není Bohem pomsty, ale lásky.

Jak jsme byli pomýlení, dobré potlačovali, byli domýšliví! Kázali jsme, předávali jsme slovo otců tak, jak se nám to zdálo být správné. Považovali se za vznešené, osvícené a brali od lidu vše, co nám s důvěrou dával. Nemilovali a nepoznali toho, jenž se k nám v lásce skláněl.

Je vůbec možné, abych se k tomuto Bohu přiznal? Je vůbec možné, aby On mě nechal přestoupit na Jeho stranu? Je vůbec možné tolik bezpráví napravit?

V: Bůh je láska, to jsi dnes poznal. Vše je možné; záleží jen na tobě a ostatních, kteří jsou s tebou. Všechno se dá napravit.

D: Můžeme to napravit jen tehdy, když sestoupíme, abychom Mu v lásce sloužili. Chtějí nám předtím předat pravé učení; vysvětlit, co Bůh skrze proroky ústně oznamoval. Kdybychom nebyli tak zaslepení, museli bychom poznat, co nám Bůh říkal. Ale my nechtěli slyšet!

Bůh je láska a milosrdenství! Prosím, nech mě být Tvým učedníkem! Dovol mi sestoupit dolů, pokud to považuješ za správné. Chci za Tebe trpět, chci o Tebe bojovat! Máme vinu na katastrofě světa. Chci sestoupit a v největším chaosu dokázat, že to myslím vážně. Můj Bože, kdybych to jen býval věděl! Kde jsem měl oči, uši! Považovali jsme se za tak moudré, jak se to mohlo stát!

V: Bylo to zaslepení vlivem hlubin temna. Těm jste naslouchali víc než světlým hlasům.

D: Protože jsme byli domýšliví a nechtěli se sklonit před jedním člověkem, to nás zaslepilo! Nemohli jsme uvěřit, že člověk může o sobě říct: „Já jsem syn Boží!“ Ó, můžete to pochopit? (pláče)

V: Když je člověk domýšlivý, pak se k tomu v žádném případě nedobere; to lze pochopit jen srdcem, ne zkosnatělým rozumem.

D: (plačíc) Ale my nemůžeme zastavit všechno to, co přijde! Můžeme jen sloužit.

V: Tím uděláte mnoho dobrého.

- D: Ostatní také říkají, že Mu teď chtějí sloužit. Vy totiž nevidíte to, co my. Nevidíte tu *řetězovou reakci*, kterou jsme vyvolali! Ale já ano! (zoufale) A nemůžu už to zastavit!
- V: Bůh ve Své lásce to přesto zastaví tak, aby to potkalo jen ty, kteří Mu stále nechtějí sloužit a nechtějí v Něj věřit. Ti ostatní budou mít ochranu.
- D: Tady teď říká hlas: Všichni, kteří věří v toho, jehož jste ukřižovali, mají ochranu. Všichni, jež žijí v lásce, nebudou muset trpět.
- Tak velký je Bůh, nekonečně velký! A nicotný byl náš život.
- Myslím, že nikdo z nás nepomýšlel, že až jeho pozemský život skončí, ponese si následky. Naše vina byla tak veliká a okovy jsou teď tvrdé. Nemohli jsme ze tmy ven. Ale nyní to vím, vím to: Světlo zvítězí, přemůže noc, veškeré zlo a všechnu hrůzu. Světlo a láska jsou jedno.
- V: A Ježíš Kristus vítěz!
- D: Chceme Mu k vítězství napomoci. Modlete se za nás! Modlete se za všechny, kteří jsou lapeni pýchou, protože ta je příčinou veškerého zla. Odpusťte mi! Každého na Zemi chci poprosit: Odpusť mi!
- V: Odpouštíme ti, neboť jsi byl zaslepený.
- D: I On mi odpouští!
- V: Protože On není Bůh pomsty, nýbrž lásky. Jdi nyní s tvým duchovním průvodcem!
- D: Přicházejí ke mně tři bytosti! Slyším je, jsou to andělé – učitelé, říkají, že nás seznámí s pravdou.
- V: Tato pravda bude vypadat jinak!
- D: Pravda je krásná a dobrá. Nebe je skutečný svět, bez temnoty. Jeden zde miluje druhého, každý pomáhá ostatním, nikdo nechce být víc než druhý. Skláním se, chci odložit vše, co mi bránilo vidět světlo. Požehnejme tuto hodinu a děkujme! Odcházím... (opouští půjčené tělo média)
- V: Ať jste všichni požehnáni, necht' vás doprovází Boží síla, abyste se už nikdy nevystavili vlivu temna! Bůh opatruj i vás ostatní, kteří jste směli se tuto pravdu dozvědět!

Médium spotřebovalo mnoho ódové síly, prosím o možnost mu ji nejprve dodat. Děkuji za strpení.

Jsem rád, že naši misi můžeme dovést až do konce. Pozoroval jsem vás spolu s vašimi duchovními průvodci, a tak vím, že mnozí jste nepochopili, co se tu odehrálo. Ale důvěřujte mi, prosím. Neříkám nepravdy. Řekl jsem toho sice málo, protože víc jsem se nedozvěděl nebo jsem nesměl říci.

Obklopují vás zařízení temna, vysílají tmavé vibrace. Ale v naší společnosti jste se zde na setkání rozzářili. Prosím, uchovejte si toto světlo, pak budete pod ochranou Krista.

Budete temnými bytostmi napadáni, protože ony světlo nechtějí. Jak pravil Ježíš: „V temnotě září světlo, ale temnota ho nepoznala.“ To je případ planety Země.

Ponechte si světlo a ukažte ho svojí tolerancí, pomocí, láskyplností, radostí ze života, dobrou vůlí a vděčností vůči Tvůrci svým bližním. A prosím, chraňte si ho, neutraťte ho do příštího setkání. Pak vaše aura zůstane oděna světlem. Těšíme se na vás.

Pokud chcete, řeknu něco o našich duchovních setkáních. Každé je jiné, pokaždé smím vyprávět o něčem jiném. Ale jedno téma vyslovím – budoucnost. Tu vám s pomocí Boží přibližuji.

Nebeský Otče, děkuji, že jsem jim mohl skrze Krista, našeho Pána, sloužit. Že nás k nim Josef z Nazaretu opět poslal. Sám Josef je šířitel pravd, učitel i mentor. Otče lásky, jak nás těší, že můžeme pokračovat v šíření duchovních pravd až do konce pozemské časové periody. Mají je slyšet, prožít to, co je v budoucnu čeká, i to, co ještě mají na Zemi vykonat. Otče, chtěl jsi, aby o nás opět uslyšeli. „Dnem i nocí vás podporujeme!“ Ano, tohle jim chci vštípit, předávám duchovního tolik, kolik jsou ochotni přijmout.

Nejsvětější Otče, posiluj je v jednání s ostatními. Zejména tehdy, kdy je uchvátí temné bytosti s cílem poničit jim aury, a tak stáhnout do močálu. Dej jim, prosím, sílu ubránit se satanským tenatům. Dej jim také odvahu vytrvat v nastoupené duchovní cestě. Dej jim důvěru v Ježíše Krista, který je povede k Otci.

Moji milí, nemyslete v časových úsecích – žijte tak jako onen bratr (R63, str. 29) v době mezi Atlantidou a dny nedávnými. Dnes je již zpět. Dokázal to! Ustál pozemský život. I vy nástrahy překonáte. S pomocí Boží nikdo nezanikne. Proto žijte láskou. Posilujte se ve víře a v důvěře ve vedení Kristem zpět do nebeského rajskeho bytí.

NÁVŠTĚVA MATKY MARIE V NADZEMÍ

Raduji se s vámi, milí sourozenci, že nám, malým pomocníkům Krista na Zemi, nebeská Matka dává audienci v tom nejkrásnějším slova smyslu. Dlouho jsme o ni stáli, a proto nás náš nejmilejší pán a spasitel vyslechl. Milá Matka nebeská vyslyšela přímlovu světlého anděla Helia-Mera a dovolí nahlédnout všem dobré vůle do svého nebeského knížectví. Spatříme duchovní centra lásky, míru, harmonie, pomocných energií, domov mnoha andělů, misionářských duchovních bytostí a pomocníků, kteří žijí u ní.

Milí sourozenci, žádám Matku o příliv energie, o její mateřské požehnání k tomu, abyste se mohli vznést – vaše srdce rozkvést a abyste se dokázali přiladit k duchovním vibracím míru, lásky, harmonie prostoru, kde Matka Marie a její andělé s láskou slouží Pánu a našemu Otci. Není snadné tuto skutečnost na Zemi pochopit, vstoupit do duchovního života v nadzemí. Kvůli tomu také k vám nyní proudí síla vaší nebeské a hluboce vás milující Matky.

Modrý plášť Marie se jako baldachýn rozevírá a andělé ověnčení květy zažihají srdce vaší bytosti. I hmotné srdce cosi vnímá! A pokud se tak stane, obejmě vás pocit blaženosti, štěstí. Oprostíte se od myšlenek na hmotu, protože duchovní svět vás naplní.

Před svým duchovním zrakem vidíte anděly Matky nebes. Vdechnou do vás sílu požehnání. Nesrážejte tuto požehnanou krásu přemýšlením a rozličnými pocity! Nechte duchovní sílu, jež do vás vstoupila, v sobě působit. Těšte se pocitem štěstí, který vám byl darován. A tiše se mnou vstupte do knížectví kněžny a královny nebes, Matky Marie.

Ne všichni z vás jsou schopni pochopit moji roli služebníka, prostředníka. Nepochybujte, vše je reálné! To jen vaše vibrace vás omezují, že nejste sto vše prožít v plné kráse a síle. Ale je to pravda, já vše v plném rozsahu vidím.

Opona je rozevřená, vnímám jas, jenž nemá obdoby. Matka Marie neseď na trůnu, kráčí něžně pečujíc o své děti. Kolem ní libá vůně a její tvář? Ona jest korunovanou královnou nebes! Tak úchvatně se dívá. Pohled je to mocný, vznešený, však tolik plný lásky, že každý ztratí obavy i starosti své. Matko nebes, dej, necht' najdu slova, kterými bych popsal tvoji krásu. Sedmicípá korunka zdobená třpytivými drahokamy a hvězdami planoucími oslnivou září. Jsou to symboly božských ctností kráslicích ušlechtilou hlavu. Matka Marie, kněžna nebes a dokonalý duch, je ve svém celku tolik dokonalá! Dokonalá vlastnostmi, plná světla Božích paprsků milosti. Dokonalá ve svém vědomí, ve všeobjímající lásce, vždyť miluje vše, co žije, co jest v pohybu. A nyní vám žehná! Její pohled pln jasu, záře, čistoty směřuje k vám. Oděna ve skvostné vlnící se bílé roucho, opásána něžnou modří se střevíci plnými třpytu. Ó, Matko nebes, lilie v tvé ruce jest tak bílá jako tvoje čistota, tvoje lilie je symbol zbraní světla.

Ó, zářící nebeská Matko plná slávy. Tvůj pohled plný něhy zahálí v zapomenutí jejich pozemské strasti. Kéž naši pozemští bratři a sestry procítí Tvůj vznešený jas i zář Tvých andělských pomocníků!

Chtějí vědět, kde se právě nacházíme. Vše je tu tak světlé a plné jasu. Anděli, prosím, odpověz. Ano, předám: jsme ve 4. atmosférickém kruhu a jeho třetí sféře.

O, Matko nebes, víme, že ona sféra není Tvým domovem. Přesto do těchto nadzemských prostor vyzařuješ tolik lásky, síly. Proč se tam, Matko nebeská, vyskytuješ? Ach ano, přišlas, abys všechny

zdejší obyvatele dobré vůle osobně poprosila o pomoc při Kristově díle spasení v době, jež přichází.

Vidíte? Mnozí, přemnozí obyvatelé sfér se vám snaží pomáhat. Naše Matka se také stavila u vašich příbuzných, kteří již zde žijí.

Ó, tak to je! Navštěvuješ, nebeská Matko, všechny nadzemské sféry dobré vůle, povzbuzuješ, sjednocuješ pro následování Krista. A nyní jsi skrze mne, Tvého služebníka, otevřela bránu k Zemi. Ó, Matko nebes, jménem všech viditelných i těch, jež oni nevidí, říkám: Všechna srdce těch v tomto sále tlukou láskou k Tobě. Jejich cit kratičkým nazřením krásy Tvé vyrostl do výšin. Matko nebes, promluv k nim z nadzemí, v němž právě dlíš, rád předám Tvoji řeč lásky. Nebo pošli anděla, jenž k nim promluví. Děkuji! Děkuji! Děkuji!

Ó, světlý andělský posle, nebeská Matka nyní cosi dostala. Dostala obětní misku, sedmicípou obětní misku! Co to znamená? Sedm bolestí Marie. Ach, Matko nebeská, i my přispěli k tomu, že Tvé srdce probodl meč.

Neboť stojí psáno: Její srdce probodeno bude sedmi meči. Ó, nebeská Matko, co jsme Ti to provedli? A ty se přesto vracíš k Zemi. Bylas tu tehdy, jsi zde nyní, stále jsi tady. Jen málo z našich pozemských sourozenců to může pochopit, neboť oni svá srdce neumí rozeznít písní nejkrásnější. Nebeská Matko, co patří do té misky? Co do ní budeš dávat? Ach, lásku zde shromážděných milých sourozenců, lásku, jež z jejich srdcí prýstí.

Držíš u každého našeho srdce obětní misku. Ale pláčeš. Proč pláčeš, ó, Matko nebeská? Proč? Vždyť chtějí lásku darovat. Pláčeš kvůli mnoha jiným, jež pro Boha nic nemají. Ó, Matko, nech nás to za ně napravit! My vložíme veškerou sílu své lásky do Tvé misky. Ukaž Pánovi, čisté Lásce, našemu Otci na nebesích, že my se milujeme, obětujeme, nejsme nikomu nepřáteli, ve všech vidíme bratra, sestru. Vždyť mají Boží jiskru na stejném místě jako my. Ó, Matko nebeská, víme, že se má miska Tvá naplnit. Pak bude bolest mečů, jež Tvé srdce probodly, menší. Neboť duchovní láska nechává každou bolest doznít. Řekni, prosím, ještě něco. Proč tak pláčeš? Ó, nebeská Matko, mluv! „Čas,“ říká, „již uplynul. Lidé stojí před nejtěžší výzvou soka mého syna.

Jen málokterí se starají o spasení své duše.“ A hlasitě Matka Marie dodává: „A přece je to to nejdůležitější v životě, kvůli tomu jsou zde.“

Nebeská Matko, děkuji za těchto málo slov. Co můžeme dělat? Když Ty toto říkáš, pak od nás něco očekáváš. Proč zvedáš svou lilii, svou bílou lilii? „Modlete se za pokoj a klid. Neboť perioda míru končí,“ říká, „a nebude konce útrap do doby příchodu mého milovaného syna.“ Slibujeme Ti, Matko, se srdcem láskou přetékaným, plni oddanosti Tobě, ach, nemám pro to lidská slova, že se budeme modlit za pokoj a klid!

Ó, Matko, požehnej jejich dobrou vůli. Stůj při nás, až útrapy přijdou. Stůj při nás již dnes, abychom činili správná rozhodnutí. Chraň je, prosím, svým pláštěm. Vždyť může zahalit všechny padlé děti. Vždyť Tys královna nebes a jejich spoluspasitelka. Ženo všech národů, děkujeme Ti.

Opona se zatáhla, i nadzemské sféry se uzavřely. Ale my jsme o tuto vizi bohatší. Jsme plni důvěry v nebeskou Matku, ona ochrání všecken lid dobré vůle. A na závěr tlumočím její velkou prosbu: Modlete se za mír, pokoj, klid.

Toužíme se podělit o krásu poznání se všemi, hlavně se svými dětmi. Ale ony mají jiné priority. Jitce ze sedlčanské skupiny řekl její 12letý synek, že probírají v dějepisu Ježíše. A ona zjistila, jak nezáživně to činí. A tak mu o Něm začala vyprávět to, co zná z naší Cesty lásky. A jak ji znám, udělala to s citem a láskou. „Maminko, paní učitelku moc zajímalo to, co jsem říkal o Ježíši, maminko, já dostal pochvalu a jedničku, mami, já tě mám tak rád.“

A pak, že Oni neslyší naše prosby! Nevymysleli bychom to líp. Ale chce to od nás trpělivost, protože On vroucí prosby splní, ovšem načasování je v Jeho režii. Tož necht' nepřehlédneme, že třeba dnešek je oním dnem, kdy máme být obdařováni -- slovem, prožitkem, šancí udělat něco smysluplného.

DUCHOVNÍ MEDITACE NA VELIKONOČNÍ TÉMA

Duchovní meditace znamená duchovní pohroužení a vnitřní pozorování. Mnozí si nyní říkají, to přece známe. Proto ji nyní na základě prosby vašich některých duchovních průvodců s vámi udělám. Abyste si ověřili, zda jste schopni myšlenkové, pocitové a zvukové kontroly. Ať poznáte svůj vývojový stav.

Připravil jsem pro vás již mnoho, velmi mnoho duchovních meditací a nyní dostanete známku z praxe.

Než však začnu, jedno varování. Pokud neovládáte kontrolu, o které jsem nyní mluvil, neúčastněte se žádných pozemských meditačních kurzů. Nenapodobujte pozemské učitele, guruy a mistry! Každý jste totiž jiný! Inspirujte se, to ano, ale nenapodobujte. Pravá duchovní meditace vede k Bohu a odehrává se v souladu s vůlí Boží. Klasická pozemská meditace však taková není. Při ní chce člověk hromadit vědomosti a “seberealizovat se”. Meditace spojená s jakýmkoliv druhem jógy vede k otevření aury a ztrátě energie. Odeberou si ji negativní síly. Takové kurzy člověku připadají zajímavé, mluví se na nich o mnoha krásných věcech, také o obětech. Ale odcházíte z nich s otevřenou aurou a oslabení. Mnozí absolventi jsou obsazeni negativními silami a dnes jsou umístěni v psychiatrických klinikách. Nedovolte, aby vám vládly jiné osobnosti, aby vám odčerpávaly sílu, abyste jim otročili, aby vás vykořisťovaly, mátly. Vaše vůle má být silná, buďte v tomto smyslu rázní a nenechte se nikým ovládat.

Dříve než začneme meditovat, každý, kdo to již umí, vypne rozumové myšlení. Pak s pomocí Boží jiskry a Kristova světla můžeme proniknout do vyšší dimenze, kde její obyvatelé, naši duchovní přátelé, nám mohou začít pomáhat.

Blíží se velikonoční oslavy. Během nich, duchovně vyladění, vzpomínáme na lásku Kristovu. Dnes k tomu chci přispět tím, že budu s vámi meditovat o utrpení Páně. Občas řeknu – Nyní o tom, prosím, meditujte a vy se o to pokuste. Podle kvality vaší vibrace pak budu postupovat dál.

Začněme v duchu a v pravdě. Nebudeme nic zkrášlovat ani zhoršovat. S vědomím pospolitosti půjdeme postupem doporučeným Božími posly. Jeden zvládne více, další z vás méně. Ale to není důležité. Zjistíte, jak na tom jste a co podle vašich průvodců máte zlepšovat. Také váš průvodce zjistí, na jaké úrovni je váš současný stav vědomí. Možná někdo z vás bude po skončení této meditace chtít žít ve vyšší kvalitě. Minule jsem vás při meditaci - vyprávěním o lásce Ježíšově - chtěl naučit žít láskou k bližnímu.

A nyní k pašijovému příběhu:

Ježíš byl odsouzen a veden na Golgotu, na popraviště. Na kraji cesty plakaly a naříkaly ženy – Ježíš tolik trpí! Dojat se Ježíš zastavil. Sice ho tížil kříž, přesto krátce promluvil k plačícím ženám: „Neplačte nade mnou! Plakejte nad svými dětmi i nad sebou! Protože když tohle se stane zelenému dřevu, co teprve se odehraje se dřevem uschlým!”

Nyní, prosím, vložte tuto větu do svého vědomí a meditujte se mnou. Budeme v klidu a pak dám krátké vysvětlení. (přestaňte nyní i vy číst a prožijte tuto dávnou událost.....)

Shrňme to: Ve svém vědomí jste pozorovali a meditací prožili dávnou situaci – plačící ženy. Ježíš často užíval podobenství, a přestože věděl, že jeho čas nastal, učinil tak i při cestě na Golgotu. Podobenství dal Ježíš vědomě: když toto se stane zelenému dřevu, co teprve postihne dřevo uschlé! Zelené dřevo považujeme za duchovní život, uschlé dřevo za život duchovně mrtvý. Kdo se přiblížil kvalitní duchovní meditaci, ten zaslechl – jako zcela jemné ševelení niterných myšlenek a pocitů - svého duchovního průvodce. Všimněte si toho! Vždyť oni se vás snaží vést a nepustit.

Ježíš opět nadzdvíhl svůj kříž a nesl ho dál. Stoupal a opět uviděl ženy, stály podél cesty a mezi nimi Veronika. Beze slov vzala svůj šátek a podala ho Ježíšovi. Vděčně, beze slov ho přijal. Zaplavil ho přívalem Veronikina soucitu. A ona zase pocítila jeho vděčnost. Tak vzniklo pouto trvající dodnes. Na potvrzení věčného spojení otiskl Ježíš do šátku obraz svého obličeje. Takový je původ podobizny, kterou si můžete prohlédnout v italském Manoppellu. Lucifer i dnes chce tento šátek

i plátna, do nichž byl Ježíš zavinut, mermomocí zničit. Chce vše, co dokládá bytí Ježíše na Zemi, zahladit. Ale toho se nedočká. Ještě dnes na Zemi existují důkazy historického pobytu Krista na Zemi čekající na své odhalení. Kristus je chráněn. A tak je Lucifer, přestože chce, aby lidé žili v nejistotě a začali pochybovat, nemůže zničit. Dokud existují historické důkazy, nemá šanci. Pokročíme ale dál:

Když vyšli nahoru, Ježíše ukřižovali. Byli při tom čtyři vojáci, jeden hejtman a dav zvědavců. Chtěli toto drama zažít, byli zvědaví, jak to dopadne se synem Božím. Ježíš se ale sám nazýval „synem člověka“, k tomu se dostaneme později. Ale mluvil jako opravdový syn Boží.

Pokud měli na sobě ukřižovaní cennější oblečení, dělili si ho podle zvyku mezi sebe vojáci. I tento den z oblečení udělali čtyři díly. Ale Ježíšův vnitřní šat byl utkán z jednoho kusu, nenalezli na něm jediný šev. „Nebudeme ho trhat. Los rozhodne, kdo ho dostane.“ I prorok před stovkami let pravil: Rozdělili si mé šaty a o moje roucho losovali.“

Také onen osvětlený prorok musel předem v nějaké formě prožít pašijovou událost nebo částečně spatřit, co se stane s Mesiášem – proroci mluvili o příchodu Mesiáše. A tento detail byl staletími až dodnes předáván. Ukázal se být pravdivým.

A nyní k posledním slovům Ježíšovým: „Eli, Eli, lama sabachthani.“ Vy máte napsáno: „Můj Bože, můj Bože, proč jsi mě opustil.“ Já bych to přeložil takto: „Otče můj, Otče můj, proč jsi mě opustil!“ Neboť Ježíš většinou v případech, kde se hovořilo o Bohu, mluvil jako o svém Otci. Chci proto tento vnitřní svazek charakterizovat jako Otec – Syn. Může ho prožít jen ten, kdo skutečně našel svého nebeského Otce a žije v něm a s Ním.

Podle vaší vibrace vnímám, že jenom málo z vás mě může v meditaci následovat. Tak tedy jinak.

Ježíš byl zasvěcen archandělem Gabrielem, poslem Božím, do celého příběhu utrpení, umučení i do toho, že pokud až do posledního výdechu zůstane Bohu věrný, svede potom ještě osobní boj s Luciferem. V Getsemanské zahradě, kdy potil krev, stále věřil, že to dopadne

stejně jako u Abrahama a jeho syna. Tehdy Abrahamova syna před smrtí nožem zachránil Boží posel. (Bůh chtěl vyzkoušet Abrahamovu věrnost tím, že otec měl obětovat jediného milovaného syna. Ovšem tehdy Bůh nechtěl tento lidský život.)

Kristus se stal člověkem, aby jako člověk vybojoval svobodu pro všechny, kdo odpadli od Boha. Aby to ale bylo spravedlivé, sdělil archanděl Gabriel Luciferovi, co má Kristus v případě, že zůstane Bohu věrný, v úmyslu: Hodlal s Luciferem vybojovat právo na svobodu pro bytosti odpadlé od Boha, Tvůrce. Ti se dobrovolně nabídli Luciferovi, že mu budou k službám. On je pak nepropustil, protože vlastnil právo vládnout duchovním bytostem, které Boha dobrovolně opustily a vzdaly se jemu.

Lucifer se třásl již při pouhém pomyšlení, že bude zbaven svých mocenských práv. Chtěl stejnou spravedlnost, jakou měl Ježíš. Ježíš byl po celý život provázen Božími posly, musel se sice často osvědčovat skrze zkoušky, ale pak vždy přišla odezva od Tvůrce. Ovšem tentokrát, na kříži, se tak nestalo. Boží poslové byli pozdrženi, protože Lucifer žádal spravedlnost. Proto tedy zvolal: „Otče můj, Otče můj, proč jsi mě opustil!“ Ve smrtelném nebezpečí, ve strachu ze smrti očekával člověk Ježíš, že mu Stvořitel pomůže skrze Boží posly. Ale nestalo se. Takové je vysvětlení. Bůh je ke všem spravedlivý, tedy rovněž k Luciferovi. I on je Jeho syn. To se také projevilo v duchovním boji Lucifera s Kristem.

Další, co Ježíš zvolal na kříži: „Žízním!“ Tehdy k němu horlivě přiběhli, nasáli houbu octem a podali mu k ústům. Boží poslové směli sílit tělo Ježíšovo. To byla jediná výjimka, kterou si Bůh vyhradil, aby Ježíše nevydal Luciferovi zcela: posilování až k poslednímu výdechu. Ale ataky negativních sil byly tak mocné, že posílení trvalo jen krátce. Nebyl to ocet či octová voda, byl to ód od Božích poslů, který dodal sílu jeho tělu. Ne, Ježíš Kristus se nechtěl vzdát. Zda to jeho tělo vydrží, to v tento okamžik nevěděl nikdo. Kdyby nebyl svému Tvůrci, svému Otci, věrný, zmizela by se ztrátou krve ódová, životní síla. Ježíš by na kříži vykrvácel. Pocit žízně vlivem krváčení byl Ježíšovou největší bolestí.

Po levé a pravé straně Ježíšově byli další křižovaní. Nechtěli zemřít, chtěli žít. A tak zatímco Ježíš nepřetržitě bojoval s neviditelnými mocnostmi - Luciferem a jeho družinou, prožíval duševní utrpení, jeden ho haněl: „Když jsi Mesiáš, tak si pomoz! A pomoz také nám. Chceme žít, a ne umřít!“ Měli strach ze smrti.

Druhý ale Ježíše bránil: „On je spravedlivý, neudělal nic špatného. Pamatuj si to! My trpíme právem, protože jsme páchali zlo!“ Potom se obrátil k Ježíšovi: „Pomoz mi potom, budeš-li moci!“ Další verze je: „Mysli na mě, až přijdeš do své říše!“ Ale já vám povím svoji verzi. Je lidštější a smysluplnější. Nesmíme zapomenout, že viseli na kříži a viděli smrt před očima. Ježíš jim odpověděl: „Seber odvahu!“ Opakuji ještě jednou: „Seber odvahu!“ Tak chtěl do jeho vědomí vdechnout životní sílu: „Neboť ty žiješ věčně!“ Tímto dvakrát opakovaným „Seber odvahu!“ mu poslal tolik vibrační duchovní síly, aby mohl odvahu najít. Potom Ježíš řekl: „Věř mi, že ještě dnes se mnou budeš v ráji!“

Pozorujme celou situaci opět v krátkém pohroužení....

Zhruba v 15 hodin vašeho času Ježíš skončil. Pak byl bodnut do boku a duch opustil tělo. Přišli ti, kdo měli za úkol před západem slunce mrtvé tělo sejmut z kříže. Viděli, že Ježíš tělo opustil, ale spoluukřižovaní dosud ne. Proto jim rozbili nohy - aby rychleji vykrváceli. Ano, je to strašný způsob a na mnohé z vás silně působí. Ale tak se to odehrálo. A tehdy se splnilo ono Ježíšovo: „Ještě dnes se mnou budeš v ráji.“

Všimněte si, zřetelně rozlišuji mezi Ježíšem a Kristem. Když nadešel čas, z posledních sil Ježíš zvolal: „Dokonáno jest! Otče, do Tvých rukou odevzdávám svého ducha!“

Nyní popíše situaci někdo jiný, vnější pozorovatel, hejtman. Měl kontrolovat celou událost, za vše nesl zodpovědnost. Na základě toho, co prožil, vnímal a vibračně zažil, z plného přesvědčení zvolal: „Tento člověk byl spravedlivý!“ Potom ještě dodal: „Neměl být odsouzen!“ Ale řekl to tiše, aby ho nikdo neslyšel. Měl strach z místo-držícího, bál se o svoji hodnost. A ještě připojil, co vám nebylo předáno: „Tento člověk byl opravdu syn Boží.“

„Syn Boží.“ Římané uctívali mnoho Bohů. Ale hejtman řekl: „jednoho Boha“. Řekl tím v duchovním smyslu pravdu, byl o ní přesvědčen. Tento hejtman byl pobouřen, vnitřně zasažen vibracemi a svědčil pro Ježíše Krista.

Ježíš tak splnil svůj první těžký úkol a Kristus byl volný. Potom se v oblasti pekla odehrál boj mezi Prvním a Druhým: Kristus s archandělem Michaellem a jeho legiemi se střetl s legiemi Lucifera. A Lucifer poznal, že je ten slabší a snažně prosil o život.

Kristus oznámil Luciferovi, co mu Tvůrce uložil. Zvítězil, a proto právem mohl říci: Všichni, kdo k Luciferovi dobrovolně přešli a nyní chtějí peklo i sféry kolem opustit, všichni, kdo chtějí jít s Kristem, musí být volní - zbaveni nadvlády Luciferovy. Přestože ho kdysi následovali, vazba na něj zanikne. Mohou - mají svobodnou vůli, vstoupit do spojení s Kristem a vrátit se domů, do světů ráje. Tam budou svobodní.

Tuto svobodu budete mít i vy, pokud vstoupíte do spojení s Ním!

Děkuji za pozornost a mám radost, že mi důvěřujete. Že tedy důvěřujete i Jemu.

Nyní vám požehnám chléb a další. Jsem vděčný za vaši víru v Krista, za život v Kristu. Obnovte opět svůj vnitřní slib ve spojení s Ním: „Kriste, důvěřuji ti. Následuji tě. Sloužím ti, neboť jsi povstal z mrtvých, bojoval a osvobodil nás. Chceme ti pomáhat s osvobozením všech, kteří jsou dosud v poutech Lucifera.“

Žehnám všem. Přijměte vibraci, kterou jsem od Krista vyžádal a kterou vám jako jeho nástroj předávám.

Spasiteli, pane Ježíši Kriste, dej svou vibraci do chleba. Dej svou vibraci do všech částíček, které jsou v chlebu, aby se energií naplnily a pak posílily sourozence na cestě životem. Dej jim odvalu, sílu a vytrvalost. „Seberte odvalu,“ řekl Ježíš. Seberte odvalu, říkám i já. Pozemský život není tak dlouhý, jak se domníváte. Posilujte se navzájem ze spojení s Kristem! Nepřidávejte se k mocnostem temna! Když vy nebudete chtít, nebudou mít nad vámi žádnou moc. Volejte Krista. On je tu vždy a pro všechny.

V jednotě s Otcem se snažím dál pomáhat dalším sourozencům.

Žehnám vám ve jménu pána! Splňte jeho přání: „Následujte mě!“